

DE LA INTRAREA TRIUMFALĂ LA RĂSTIGNIRE

Duminică

Luni

Martți

Miercuri

Joi

Vineri

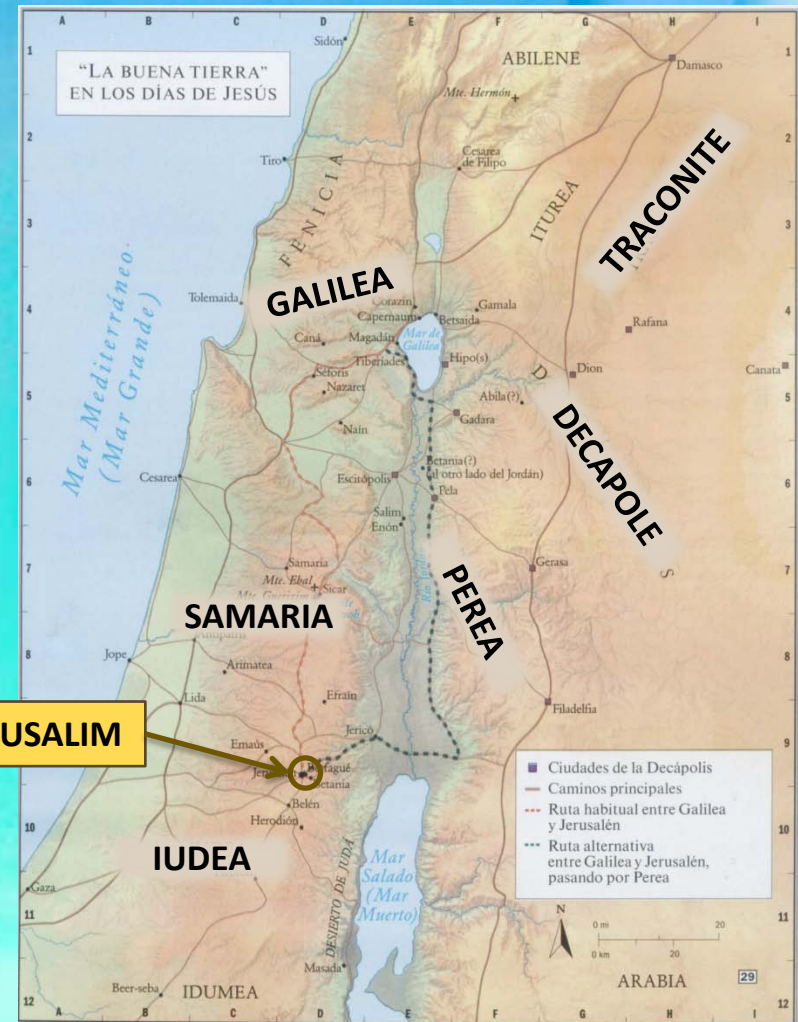
1. Intrarea triumfală.
2. Curățirea templului.

3. Parabola lucrătorilor necredincioși.
4. Problema dărilor.

5. Cina Domnului.
6. Crucea

S-a născut în Betleem. A crescut în Nazaret. A învățat, a predicat și a vindecat prin toată Galileea, Samaria, Iudea și Iudeea. Dar un oraș a fost în atenția Sa constantă: Ierusalim.

Isus “și-a îndreptat fața hotărât să meargă la Ierusalim.” (Luca 9:51). Intrarea Sa în oraș a marcat săptămâna cea mai dramatică și vitală din istoria omenirii. Acea săptămână a început cu intrarea triumfală a lui Hristos în oraș și s-a încheiat cu crucea.

INTRAREA TRIUMFALĂ

(Luca 19:28-40)

«Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mînz, pe mînzul unei măgărițe.» (Zaharia 9:9)

Isus a plecat la Ierusalim pentru a realiza lucrarea de mântuire.
Analizează următoarele afirmații privitoare la intrarea în Ierusalim:

1. «Domnul are trebuință de el» (v. 34)

- De ce avea Isus nevoie de un măgăruș?
- De ce are El nevoie pentru a intra în viața noastră?

2. «Oamenii își așterneau hainele pe drum.» (v. 36)

- Ce reprezintă acest gest din partea apostolilor?
- Ce trebuie să punem la picioarele lui Isus pentru a facilita intrarea Lui în inima noastră?

3. «Pietrele vor striga» (v. 40)

- De ce au oprit laudele vineri (la crucificare) cei care L-au lăudat duminică?
- Îl proclam pe Isus sau las pe alții să o facă în locul meu?

CURĂȚIREA TEMPLULUI

«În urmă a intrat în Templu, și a început să scoată afară pe ceice vindeau și cumpărau în el. Și le-a zis: „Este scris: «Casa Mea va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.»» (Luca 19:45-46)

Ținând cont de faptul că nu era sabbat și că ceea ce se negocia era în strânsă legătură cu serviciile de la templu (porumbei, schimb valutar etc.), de ce era incorect să se realizeze acestea în încăperile spațioase ale templului?

Știind că sunt templul lui Dumnezeu, (1 Corinteni 3:16), ce schimbări ar trebui să fac pentru a fi o «casă de rugăciune» și nu o «peșteră de tâlhari»?

Lasă-L pe Isus să curețe templul inimii tale!

LUCRĂTORII NECREDINCIOȘI

(Luca 20:9-19)

«Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau să pună mâna pe El, chiar în ceasul acela, dar se temeau de norod. Pricepuseră că Isus spusese pilda aceasta împotriva lor.»

(Luca 20:19)

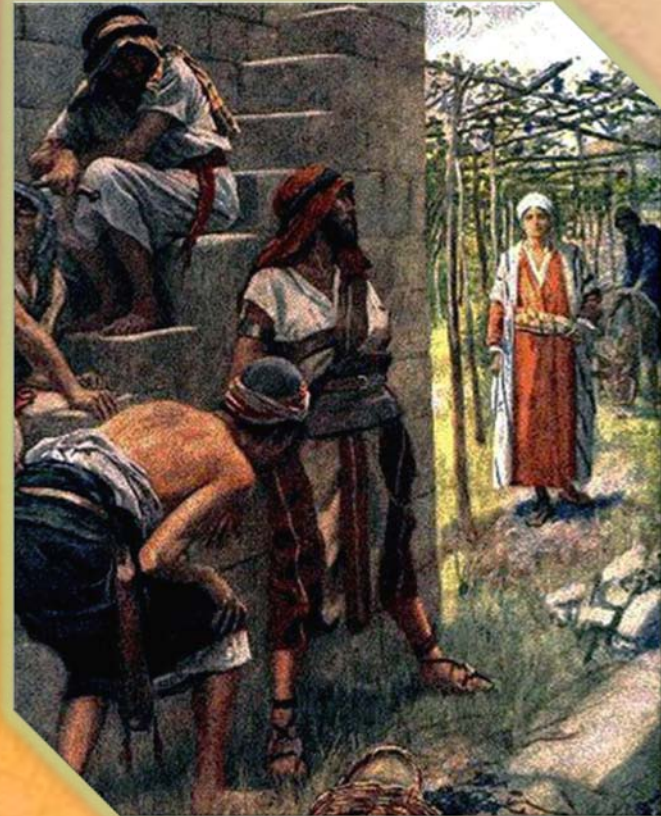

Cum putem să îi dăm lui Dumnezeu roadele pe care le așteaptă de la noi? Cum le putem păstra pentru noi înșine (v. 9-10)?

Cum reacționăm la avertizările profeților antici și moderni (v. 11-12)?

«Oricine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea: și pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera?»» (Luca 20:18)

Am fost noi zdrobiți de Piatră sau vom fi spulberați când ea va cădea peste noi (v. 13-18)?

PROBLEMA BIRULUI

(Luca 20:20-26)

«Atunci El le-a zis: „Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.”» (Luca 20:25)

Care era adevărata problemă din întrebarea «Se cuvine să plătim bir Cezarului sau nu» (v. 22)?

Cum putem combina loialitatea noastră față de Dumnezeu cu loialitatea noastră față de Stat?

CINA DOMNULUI

(Luca 22:13-20)

«Apoi a luat pâine; și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și le-a dat-o zicând: „Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” Tot astfel, după ce au mâncat, a luat paharul, și li l-a dat, zicând: „Acest pahar este legământul cel nou, făcut în sângele Meu, care se varsă pentru voi.”» (Luca 22:19-20)

Prin participarea la
Cina Domnului,
învățăm două lecții
vitale:

1. Isus ne-a oferit mântuirea murind pe cruce (Matei 26:28).
2. Așezați împrejurul mesei Sale, suntem o comunitate unită, care așteaptă revenirea Sa (1 Corinteni 11:26)

«În acest ultim act săvârșit de Hristos, împărtășind cu ucenicii Săi pâinea și vinul, El S-a angajat să le fie Răscumpărător, printr-un legământ nou, în care era scris și pecetluit faptul că toți aceia care îl vor primi pe Hristos, prin credință, vor primi toate binecuvântările pe care le poate oferi Cerul, atât în viața aceasta, cât și în viața viitoare nepieritoare.

Legământul acesta urma să fie validat prin însuși sângele lui Hristos... Rânduiala aceasta nu trebuie să fie exclusivistă, așa cum ar dori mulți să o facă. Fiecare trebuie să ia parte la ea într-o modalitate publică și, prin participarea aceasta, să spună: „Îl primesc pe Hristos ca Mântuitor personal. El Și-a dat viața pentru mine, ca să pot fi salvat de la moarte””»